

HOLMANS HOOFDSTAD

Het bedrijf

EEN GEWELDIG boek gelezen: *Het bedrijf* van Hans Vervoort. Het is een driedelige cyclus en dit eerste deel heet *Opwinding*. Hans Vervoort werkte bij de Weekbladpers (*Vrij Nederland*, *Voetbal International*) en heeft daar, kun je zeggen, carrière gemaakt. Hij schreef daarnaast geregeld boeken.

In *Het bedrijf* beschrijft Vervoort de jaren tachtig bij de Weekbladpers. 'Hans' is ook de naam van hoofdpersoon. Dat geeft hem de mogelijkheid zijn

hoofdpersoon te laten denken en handelen als een romanpersonage. Een zeer sympathiek personage overigens, juist vanwege zijn vileine blik af en toe.

Bijna alle mensen in het boek (voor sommigen is het meedogenloos), ken ik, en ik vroeg me af of dit boek ook voor jongeren geschikt zou zijn. Dat is het. Ik heb het een jongere gegeven die zeer moest lachen.

Dat komt doordat hoofdpersoon Hans een bijzonder personage is. Hij beschouwt de dingen alsof hij door zijn intelligentie het slachtoffer is geworden van een bureaucratische omgeving.

Men vergadert, men is dronken, men belazert de boel

Men vergadert, men is dronken, men belazert de boel, en steeds is Hans de observator op de achtergrond die meedoet, meedenkt, meehandelt, maar het niet kan veranderen en dat ook weet.

Vervoort is een romancier; er zitten tal van lijntjes, dialogen en observaties in dit boek die het een groot komisch gehalte geven.

Voor de liefhebbers geef ik de beschrijving van Theo Sontrop, waarvan ook mensen die nog nooit van Sontrop hebben gehoord, kunnen genieten:

'Theo Sontrop was een kleine, met weinig zorg gebouwde man. Ook aan zijn hoofd was weinig aandacht besteed, een klerkenhoofd met wijde oren die zijn hoofd een verbaasde uitdrukking gaven, een bril en kalend haar van lichte kleur. Hij droeg over zijn kleren een chambercloak, zoals een eeuw eerder gebruikelijk was bij Engelse gentlemen als zij de avond met een glas cognac in hun bibliotheek doorbrachten.'

Uiteraard drong zich bij het lezen van *Het bedrijf* de gedachte aan *Het bureau* op, maar Vervoort is een totaal andere schrijver dan Voskuil. Waar Voskuil de leegheid van het kantoorbestaan beschrijft, beschrijft Vervoort de volheid; zijn boek geeft de agressieve strijd op de apenrots weer.

Ik heb ervan genoten en veel meer gelachen dan ik had gedacht. Vervoort kan zo mooi klein schrijven, dat ik het jammer vind dat ik moet wachten op de volgende delen.